

ת"פ 18271/07/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו זינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18271-07-15 מדינת ישראל נ' אבו זינה (עציר)

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אבו זינה (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נעמה טל
ב"כ הנאשם עו"ד עין צבי
הנאשם הובא על ידי שב"ס

מזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 431ב לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, חבלה במזיד, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, ושהייה בלתי חוקית בישראל, עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הוא תושב שטחים ואינו מורשה כניסה לישראל, ובמועד הרלבנטי לכתב האישום שהה בישראל בניגוד לחוק.

ביום 2.7.15 בסמוך לשעה 14:30 החנה אליהו אל על את רכבו מסוג טנדר מזדה מ.ר. 62-798-28 ברחוב נאות גולדה 7 בנתניה. בסמוך לאחר מכן הגיע הנאשם למקום ונטל את הרכב ללא הסכמת בעליו כשבכוונתו לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. הנאשם החל בנסיעה ברכב, דרך כביש 57 מכיוון מערב למזרח, לכיוון טול כרם.

מספר דקות לאחר הגניבה התברר לבעל הרכב כי רכבו נגנב, ועל כן הודיע על כך באופן מיידי למשטרת ישראל ולחברת איתוראן.

בעקבות דיווח בזמן אמת מחברת איתוראן החלו כוחות משטרה לחפש אחר הרכב בכביש 57, שהינו כביש בינעירוני, דו מסלולי, דו נתיבי במרבית ארכו, כשבין המסלולים מפריד אי תנועה בנוי. הנאשם אותר על ידי השוטרים גיל גלוסקא ודימה סקורזינסקי שהיו רכובים על אופנוע משטרה עליו מותקנים אורות כחולים וסימנים מזהים של משטרת ישראל,

כשהוא נוהג ברכב בכביש 57 בין צומת שער חפר לצומת נורדיה. השוטרים התקרבו לנאשם שעצר את הרכב עקב האטה בתנועה בכביש. השוטר דימה ירד מהאופנוע ופנה רגלית לדלת הנהג. חלון הרכב היה פתוח למחצה והשוטר דימה צעק לעבר הנאשם: "משטרה לא לזוז אתה עצור" וניסה לפתוח את דלת הנהג אך זו הייתה נעולה. השוטר דימה הכניס את ידו לתוך הרכב דרך החלון על מנת לפתוח את הנעילה אולם הנאשם לא ציית להוראות, הסיט את הרכב לנתיב הימני והחל בנסיעה כשידו של דימה בתוך הרכב. השוטר דימה התיז גז מדמיע כלפי הנאשם, אך הנאשם לא עצר אלא החל להאיץ נסיעתו לעבר השול הימני עד שהשוטר דימה עצב את הרכב.

הנאשם החל להימלט מהמקום תוך שנהג במהירות, עבר בין נתיבים ונסע על השוליים. השוטרים הבחינו בסיכון שנוצר על ידי הנאשם והחלו לנסוע עם האופנוע בעקבותיו, תוך הפעלת אורות כחולים, צפרו וכרזו לו לעצור, במטרה להפסיק את הסיכון שיצר.

הנאשם לא ציית להוראות השוטרים ובהגיעו לצומת נורדיה חצה את הצומת לאחר שסטה לשול הימני ועלה עם הרכב על קו הפרדה בנוי. הנאשם המשיך במנוסתו בכביש ובהגיעו לצומת בית ליד הסיט את הרכב לשול הימני, עלה על שטח הפרדה בנוי וחצה את הכביש תוך שאינו מציית לאור אדום ברמזור שבכיוון נסיעתו.

בעקבות קריאות עזרה בקשר המשטרתי החלו להגיע למקום כוחות משטרה נוספים לסיוע. השוטרים רן בן מוחה ופליקס גראלניק הגיעו לצומת כפר יונה מזרח כשהם בניידת משטרתית עם אורות כחולים וסירנה מופעלת. בניסיון לעצור את הסיכון שגרם הנאשם בנהיגתו חסמה הניידת את שני הנתיבים השמאליים של הכביש. השוטר רן יצא מהניידת חבוש בכובע משטרתי והחל לחסום את הנתיבים הימניים ואת השול הימני. השוטר רן זיהה את הנאשם נוהג ברכב לכיוונו וסימן לו לעצור אולם הנאשם התעלם מהוראותיו, הגיע בנסיעה על השול הימני, עלה על אי התנועה ונסע במהירות מופרזת, עד שהשוטר רן נאלץ להימלט על מנת שלא להיפגע. הנאשם המשיך בנסיעה ונמלט מהמקום תוך שסיכן את המשתמשים בדרך, והשוטרים רן ופליקס נסעו בניידת בעקבותיו.

שתי ניידות נוספות הצטרפו לנסיעה בעקבות הנאשם, ובהן השוטרים ניב קרקו ולין כליפה ושוטרי מג"ב טלי בן יהוד ועידן פולוביאן.

ניידת משמר הגבול חסמה את הנתיב השמאלי, אך הנאשם נהג למקום במהירות, סטה ימינה ועבר בין ניידת משמר הגבול לבין המדרכה והמשיך בנסיעה תוך סיכון המשתמשים בדרך.

השוטרים רן ופליקס התקרבו אל הנאשם עם הניידת ונסעו בנתיב משמאלו כשהם כורזים לו לעצור ומסמנים לו מחלון הניידת לעצור. הנאשם סטה בפתאומיות סטייה חדה לעברם ופגע בזדון עם הרכב בדופן ימין של הניידת וגרם לה לנזק.

הנאשם המשיך במנוסתו לכביש 5614 (ציר המשתלה) המוביל לקלנסוואה בנסיעה מצפון לדרום. בכיכר הראשונה לפני צומת המשתלה ביצעה ניידת משטרה ובה השוטרים אלכסנדר אברונין וניסים לוי חסימה של הנתיב בכיכר מדרום לצפון ומשאית שנעצרה במקום חסמה את הנתיב מצפון לדרום. הנאשם הגיע לכיכר, ומשראה ששני הנתיבים חסומים, עלה על הכיכר הבנויה וחצה אותה, והמשיך בנסיעה בנתיב הנגדי, בניגוד לכיוון התנועה, תוך שגרם לכלי רכב שנסעו מולו

לבלום ולסטות לשוליים על מנת להימנע מפגיעה חזיתית בו.

בכיר הבאה פנה הנאשם ימינה במהירות מופרזת, ולרכב נגרם תקר בגלגל הקדמי. הנאשם המשיך בנהיגה המסכנת את המשתמשים בדרך עד שאיבד שליטה על הרכב ופגע בחומה, וגרם לנזק ברכב.

הנאשם יצא מהרכב ונתפס על ידי כוחות המשטרה במקום. הוא התנגד למעצרו, השתולל, והשוטרים נאלצו לרסנו בכוח.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נמלט פעם אחר פעם מניידות המשטרה כשהוא מסכן את המשתמשים בדרך ואת השוטרים. כן עמדה על כך שהנאשם לא התכוון לעצור את נסיעתו הפרועה, כי גם לאחר שנגרם תקר בצמיג הרכב המשיך בנסיעה ולאחר שפגע עם הרכב בחומה נמלט מהרכב רגלית.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם - הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש (גניבות רכב), וכן הרשעות בעבירות סמים, שהייה בלתי חוקית והפרעה לשוטרי. כמו כן הורשע הנאשם בגין אירוע דומה של גניבת רכב ונהיגה פוחזת במסגרת ת"פ 46955-12-11 (שלום כפר סבא), ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-28 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם סיים לרצות את עונשו בחודש מרץ 2014, ושני עונשי מאסר מותנים בני 6 חודשים ו-12 חודשים ברי הפעלה בתיקו. בשים לב לאמור עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, ולהשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, כמו גם להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר לעונש שיוטל בגין תיק זה, ולהטיל עליו עונשי מאסר מותנים, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. כתימוכין לעתירתה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 5626/14 מרק לנקין נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות סיכון חיי אדם, הפרעה לשוטרי, נהיגה בפסילה ללא רישיון נהיגה בתוקף (ללא עבירות נלוות), בגין המלטות משוטרים ברחבי העיר אשדוד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונשי שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ובשים לב לעברו הפלילי והתעבורתי המכביד גזר עליו 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון מצא שלא להתערב במידת העונש, בשים לב לזלזול השיטתי במעשיו של המערער ובכך שעונשי שלילה וקנסות שהושחו על המערער בשל עבירות קודמות לא הרתיעו אותו.

ב. ע"פ 1925/14 סמיח עלוש נגד מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרי, לאחר שנהג בפסילה הכניס לרכבו שב"ח ונמלט מניידת משטרה (נסיעה דרך מחלף כפר קאסם לכביש 6 מרחק של כ-50 ק"מ). נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר ועל המערער, נשוי ואב לחמישה ילדים שלו עבר פלילי, הוטלו 5 שנות מאסר בפועל.

ג. ע"פ 8584/13 לואי שטארה נגד מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות החזקת רכוש חשוד כגנוב, כניסה לישראל שלא כחוק, סיכון חיי אדם והפרעה לשוטרי (מרדף בכביש 443), כמו גם נהיגה

ללא רישיון והושתו עליו 4.5 שנות מאסר ועונש מאסר מותנה בן 5 חודשים הופעל במצטבר לעונש זה.

4. ב"כ הנאשם עמד על כך שאף שמעשי הנאשם היו חמורים, תוצאותיהם אינן חמורות במקרה דנן: לא היו נפגעים בנפש ופגיעות ברכוש היו קלות - הפגיעה בפח הניידת היתה קלה בלבד (הוגשו תמונות) ואף הנזק שנגרם לרכב הגנוב אינו חמור. כן נטען, כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה התייחסה לאירועים שאירעו בשטחים עירוניים, בהם החשש לפגיעה חמורה בעוברי אורח גדול יותר. לפיכך מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך יותר מעתירת המאשימה. כמו כן עתר ב"כ הנאשם לחפוף את עונשי המאסר המותנים זה לזה.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו בן למשפחה מרובת ילדים, אשר אבי המשפחה נטש את המשפחה ומצוי בכלא, ונטל פרנסת המשפחה מוטל עליו. בשים לב לכך עתר שלא להטיל על הנאשם קנס כספי, ולחלופין לא להטיל עונש מאסר לצד הקנס שיוטל.

כתימוכין לעתירתו העונשית הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 291/13 טאלב איברהים נ' מדינת ישראל - המערער הוא שוהה בלתי חוקי שלו אשה וארבעה ילדים בארץ.

המערער נתפס כשהסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים ברכב ללא רישיון נהיגה, ונמלט מניידת המשטרה בתוככי העיר מודיעין בשעות הערב וגרם לתאונה בה נחבלו הנוסעים ברכב הנפגע. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 3 ל-5 שנות מאסר ועל כן דחה את הערעור.

ב. ת"פ (מחוזי מרכז) 44889-10-14 מדינת ישראל נ' וסאם הבל - בשל עבירות סיכון חיי אדם (בכביש 443 ולאחר מכן בתוככי העיר מודיעין, בשעות הערב המאוחרות), נהיגה ללא רישיון נהיגה ושהייה בישראל שלא כחוק (ללא עבירות גניבת רכב והיזק במזיד) נקבע מתחם שנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר, והושתו על הנאשם, בעל עבר שאינו מכביד ותסקיר ללא המלצה טיפולית 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל והופעלו חלק במצטבר וחלק בחופף שני מאסרים מותנים, כך שסה"כ ירצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 39258-11-12 מדינת ישראל נ' נהאד עמוס - הנאשם קיבל לידיו משאית גנובה על מנת להעבירה לשטחים, ומשהבחינו בו שוטרים ניסה להימלט מהם ונכנס בנהיגה פרועה לשטח חקלאי. מתחם העונש ההולם נקבע בין 2.5 ל-5.5 שנות מאסר, ועל הנאשם - בעל עבר בעבירות דומות ושני מאסרים מותנים ברי הפעלה - הושתו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, המאסרים המותנים הופעלו חלקם במצטבר וחלקם בחופף כך שבסה"כ ירצה הנאשם 52 חודשי מאסר.

5. הנאשם הביע בדברו האחרון צער על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

6. הנאשם הורשע במגוון עבירות, ובקביעת מתחם העונש ההולם ל"מעשה העבירה" יש להעניק משקל גם להיות הנאשם שוהה בלתי חוקי (עבירה הפוגעת בביטחון הציבור), גם לכך שביצע עבירה של גניבת רכב (הפוגעת בזכות הקניין של הפרט) וגם לכך שנהג ברכב הגנוב, בשעת צהריים שהינה שעה עמוסה באופן יחסי, בפראות, כמתואר בכתב האישום המתוקן בהרחבה, ובכך פגע בסמכותיותם ובמעמדם של אוכפי החוק כלפי הציבור והעמיד את חיי ציבור הנהגים והמשתמשים בדרך בפני סיכון מוגבר.

כן יש לתת דגש לנסיבות המחמירות בהתנהגותו של הנאשם, ובהן המרחק שנסע בניגוד להוראות השוטרים; מספר הניידות הרב שניסה לעצור אותו ואשר הנאשם חמק מהן בדרכו (אופנוע משטרתי, שלוש ניידות משטרתיות וניידת מג"ב); כמות עבירות התעבורה שביצע בדרכו (נסיעה על השוליים, מעבר בין נתיבים, חציית שטח הפרדה בנוי ונסיעה על כיכר, נסיעה בניגוד לאור אדום, גרימת תאונה, נסיעה בנתיב הנגדי בניגוד לכיוון התנועה, נהיגה במהירות מופרזת, גרימת תאונה נוספת (עצמית); ומידת הסיכון שהעמיד בו את השוטרים - ובפרט את השוטר דימה, אשר ניסה לעצור את הנאשם והנאשם החל בנסיעה כשידו של דימה בתוך הרכב הגנוב, את השוטר רן, אשר ניסה לעצור את הנאשם אולם הלה נסע במהירות לכיוונו עד שהלה נאלץ להימלט על מנת שלא להיפגע, ואת השוטרים רן ופליקס אשר הנאשם סטה באופן פתאומי לכיוון הניידת בה נסעו ופגע בה בדופן ימין, אף כי בפועל לא נגרם נזק משמעותי לרכוש. נסיבות אלה מבדילות את עניינו מרמת הענישה אשר באה לידי ביטוי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם. כמו כן לא מצאתי את העובדה שמרבית הנסיעה הפרועה היתה בכבישים בין עירוניים כנסיבה מקלה דווקא, שכן מדובר בכבישים בהם נוסעים הנהגים במהירויות גבוהות יותר ותוצאותיה של תאונה בנסיבות כאלה עלולות להיות חמורות יותר. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לנסיבות אלה - המהוות כמכלול את "מעשה העבירה".

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישה בגין עבירות מסוג זה, לאור הסיכון הרב למשתמשים תמימים בדרך ולשוטרים אוכפי חוק, על מנת להרתיע נהגים פוטנציאליים מביצוע העבירות (ע"פ 1925/14 עלוש נ' מדינת ישראל, דנ"פ 404/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 6986/09 אורנשטיין נ' מדינת ישראל).

בע"פ 291/13 טאלב אברהמים נ' מדינת ישראל נקבע כך:

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה. בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו (בטרם נחקק תיקון 113; ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן; ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון והפסיקה המוזכרת שם).

רף זה יכול לשמש אותנו כנקודת המוצא לעונש, שעל בסיסה נעצב את המתחם ההולם בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון".

בשים לב לכך שמעשה העבירה כולל כאמור גם את עבירות גניבת הרכב, השהייה הבלתי חוקית וחבלה במזיד, וזאת בנוסף לעבירת סיכון חיי אדם, הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 3 ל - 6 שנות מאסר בפועל.

7. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, שקלתי מחד את הודאתו של הנאשם ואת נסיבותיו, תושב השטחים אשר מפרנס לבדו את בני משפחתו, ומאידך את עברו הפלילי ובפרט את העובדה שהורשע בשנת 2012 בביצוע עבירות דומות (שהייה בלתי חוקית, קבלת רכב גנוב, הפרעה לשוט, נהיגה פזיזה ורשלנית ללא רישיון נהיגה או ביטוח, ובנוסף החזקת סם לצריכה עצמית) וזמן קצר לאחר שחרורו ממאסר ובעוד שני עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה תלויים ועומדים כנגדו, חזר לבצע העבירות בהן הורשע, שהן חמורות יותר ומצביעות על אסקלציה במעשיו, ולא על הפנמה של העונשים שהוטלו עליו.

בשים לב לכך, מצאתי כי נדרש להחמיר עם הנאשם ויש להטיל עליו עונש המצוי ברף העליון של המתחם אותו קבעתי.

8. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 שנות מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו 2.7.15.

ב. עונשי המאסר המותנים מת"פ 46955-12-11 בני ה-12 וה-6 חודשים יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 שנות מאסר.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירות סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירות של שהייה בלתי חוקית או עבירות רכוש מסוג פשע.

ה. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירות רכוש או עבירות אלימות מסוג עוון.

ו. פסילה מהחזיק או קבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 5 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ז. 6 חודשי פסילה על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירת נהיגה בפסילה לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.